

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสาเหตุ พฤติกรรม ผลกระทบและหนทางแก้ไขของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ดที่เสพยาบ้า สามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาสาเหตุ พฤติกรรม ผลกระทบและหนทางแก้ไขของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ดที่เสพยาบ้า สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1.1 สาเหตุของการเสพยาบ้ามาจากการอยากรู้อยากลองและเพื่อนชวนซึ่งนักวิชาการได้กล่าวไว้ว่าสาเหตุที่วัยรุ่นเสพยาบ้าเพราะอยากรู้อยากลองซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัยรุ่นมักทำตามคำชักชวนของเพื่อนบางรายอาจจะปฏิเสธครั้งแรกแต่พอชักชวนหนักขึ้นโดยการชักคำพูดทำท่ายั่วล่อต่างๆ เช่น ใจไม่ถึงไม่แน่จริงไม่ใช่ถูกผู้ชาย ก็ทนไม่ได้ต้องยอมตามเพื่อน ส่วนหนึ่งมีความอยากรู้อยากลองเพราะเกิดความสงสัยว่ายาบ้ามันเป็นอย่างไร คืออย่างไร ทำไมเขาติดกันทั้งบ้านทั้งเมือง โดยคิดเข้าข้างตนเองสักครั้งหนึ่งให้พอรู้จักว่ามันเป็นอย่างไร ก็คงไม่เป็นไรหรือไม่คิดจะนำไปคุยไม้กับเพื่อนฝูงได้ว่าเคยลองมาแล้ว ไม่เห็นติดเลย ซึ่งความคิดเช่นนี้พบได้ค่อนข้างมากในหมู่วัยรุ่น กรณีศึกษาทั้ง 5 คนนี้ส่วนใหญ่มีแนวโน้ม แนวคิดตามข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น

1.2 พฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับกรณีศึกษาทั้ง 5 คนนี้ เมื่อเสพยาบ้าจนติดแล้วทั้ง 5 คนจะเริ่มแยกตัวเองไม่ค่อยพูดคุยกับพ่อ แม่ กลับบ้านผิดเวลา การแต่งกายผิดระเบียบวินัยดูไม่เรียบร้อย ส่วนใหญ่ไม่สนใจความสะอาดของร่างกาย มีอารมณ์ก้าวร้าว บางครั้งพูดจาหยาบคาย อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย ขาดเรียน หนีเรียน ผลการเรียนตกลงเรื่อยๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสุขภาพจะเสื่อมโทรม ไม่กินข้าว นอนไม่เป็นเวลาในลักษณะดังกล่าวทั้งหมดจะเกิดขึ้นกับกลุ่มกรณีศึกษาทั้ง 5 ซึ่งพฤติกรรมที่เกิดขึ้นทั้งหมด สอดคล้องกับผลการศึกษาของนักวิชาการที่ได้ติดตามพฤติกรรมการติดยาเสพติดของเยาวชนไทยโดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นดังนี้ 1. การใช้เงินเปลือง 2. สร้างนิสัยโกหก 3. การสร้างนิสัยลักขโมย 4. สร้างนิสัยเกียจคร้านและไม่รับผิดชอบ 5. ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลง 6. เสพยาบ้าจะติดักไม่่วงนอน ขยันทำงาน อารมณ์ก้าวร้าว ถ้าขาดยาจะรู้สึกวุ่นวายอ่อนเพลีย นอนหลับไม่เป็นเวลา และเก็บตัว 7. ขาดความเป็น

ระเบียบเรียบร้อย สกปรก 8. มีปัญหาทางอารมณ์ 9. เก็บตัวหนีปัญหา 10. ตรวจสอบอุปกรณ์
เสพยาบ้าที่เก็บไว้ในห้องนอน หรือสถานที่ลับตามบุคคลทั่วไป จากการสังเกตกลุ่มกรณีศึกษา
ทั้ง 5 คน มีความสัมพันธ์กับหัวข้อที่นักวิชาการได้ศึกษามาบางส่วนแต่ก็มีบางส่วนที่แตกต่าง
กันออกไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลักขโมย การใช้เงินเปลืองของกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นไปตามที่
นักวิชาการได้ศึกษามา

1.3 ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับกรณีศึกษาทั้ง 5 คน ด้านการเรียน ทุกคนมีผลกระทบ
การเรียนที่ตกต่ำ เรียนไม่ครบตามกำหนดที่แผนการเรียนกำหนดไว้ทำให้สอบไม่ผ่าน ไม่มี
สิทธิสอบ เรียนไม่ทันเพื่อน ไม่จบการเรียน การศึกษา ตามหลักสูตร ทำให้เสียเวลาจากการ
เรียนการศึกษามาก เช่น ปวช. กำหนด 3 ปี เรียน 5 ปี เป็นต้น ด้านร่างกาย ทุกคนร่างกาย
มีการเปลี่ยนแปลงมาก ขาดการดูแลร่างกายร่างกายผอมไม่แข็งแรงสกปรกมีปัญหาทางอารมณ์
โกรธ ร่าคาญง่าย ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ด้านเสพยาบ้ามากๆ เข้าทำให้เบื่ออาหารกินข้าวไม่ได้
มีแต่นอนจึงทำให้สมองและร่างกายถูกทำลาย ด้านครอบครัวจะเห็นได้ชัดเจนคือ ความทุกข์
ใจของพ่อแม่ ทำให้ครอบครัวเดือดร้อนในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านจิตใจของครอบครัวต้อง
ทำใจเมื่อรู้ว่าลูกติดยาบ้า เป็นทุกข์ที่สุดของครอบครัว

1.4 วิธีการแก้ไขในกรณีศึกษาทั้ง 5 คนนี้ สามารถหาวิธีการที่จะบรรเทารักษาได้ที่
ทุกคนทำได้เหมือนกันคือ มีจิตใจที่เข้มแข็งพร้อมที่จะเลิก การให้กำลังใจ ให้โอกาสไม่ซ้ำเติม
ของครอบครัว โดยเฉพาะพ่อแม่ผู้ใกล้ชิดทั้งหมดให้ความอบอุ่นแก่ผู้ติดยาเสพติด เมื่อรู้ว่าทุกคน
ติดยาบ้าก็ไม่รังเกียจ พยายามพูดคุย ทำให้ตนเองห่างจากเหตุการณ์หรือกลุ่มเพื่อน สถานที่ที่
เคยใช้เสพยาบ้า ซึ่งวิธีการทำให้ทุกคนเลิกเสพยาบ้าได้โดยเด็ดขาด ก็คือการบำบัดทางกายและ
ทางใจไปพร้อมๆ กัน ทางกายส่วนใหญ่กลุ่มกรณีศึกษาทั้ง 5 คนจะใช้วิธีการหักดิบ (Cold
Turkoy) คือ การหยุดใช้ยาเสพติดโดยไม่ใช้ยาใดๆ เลย ส่วนยาแผนปัจจุบันและแผนโบราณ
นั้นไม่ได้ใช้รักษา สำหรับการบำบัดทางใจนั้นกลุ่มกรณีศึกษาบางราย ใช้สถาบันศาสนาเป็นที่
พึ่งทางใจทำให้ใจสงบ ทำให้ตนเองนึกคิดไตร่ตรองในคำสอนของพระได้ใช้ธรรมะฟื้นฟู
สภาพจิตใจ คือการอุปสมบทเพื่อให้เลิกยาเสพติด สำหรับการปรึกษาเป็นรายบุคคลนั้น ใน
กลุ่มกรณีศึกษานั้นจะทำตลอดเวลาที่มีการติดตามผล สำหรับครอบครัวนั้นทุกคนยอมรับให้
เหตุการณ์ที่เป็นจริง กล้าเปิดใจพูดคุยกันในครอบครัว พร้อมยอมรับที่จะปรับปรุงแก้ไขเพื่อ
ช่วยเหลือกลุ่มกรณีศึกษาที่ติดยาไปในทิศทางเดียวกัน จึงทำให้วิธีการแก้ไขในแต่ละกรณีศึกษา
ทุกคนจึงมีวิธีการแตกต่างกันไป แต่ทุกคนก็มีแนวทางแก้ไขในทิศทางเดียวกันคือ ทำจิตใจให้
คงที่จิตใจที่เข้มแข็งจึงจะเอาชนะการใช้สารเสพติดได้โดยเด็ดขาด

แนวทางการแก้ไขในส่วนขอของสถานศึกษาควรมีการสอดส่องพฤติกรรมของนักศึกษาที่อยู่ในข่ายสงสัยจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับสารเสพติดทั้งในรูปของผู้จำหน่ายหรือผู้เสพ จัดสถานที่แวดล้อมอาคารสถานที่ที่เหมาะสมต่อการป้องกันสารเสพติด และต้องนำมามาตรการด้านการป้องกัน มาตรการด้านการป้องปราม มาตรการด้านการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ มาตรการด้านการประชาสัมพันธ์มาดำเนินการอย่างเป็นระบบ

2. อภิปรายผลการวิจัย

2.1 สาเหตุของการเสพยาเสพติดครั้งแรกพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่จะเริ่มเสพยาตอนมัธยม โดยมองว่าเป็นความโก้หรูซึ่งมีเพื่อนคอยชักจูง โดยเฉพาะความอยากลองเอง เมื่อมีสิ่งกระตุ้นเพียงเล็กน้อย ก็ทำให้เสพยาเสพติดได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับ หนึ่งฤทัย กอปรศรีสวัสดิ์ (2542 : 138-139) ที่กล่าวว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น มีความลึกลับซ่อนเร้น อยากรู้อยากลองในสิ่งที่ไม่เคยมาก่อน ต้องการให้เพื่อนยอมรับ อยากทำตามในกลุ่มเพื่อน สรุปได้ว่าวัยเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เยาวชนอยากลองด้วยตนเอง จากสภาพแวดล้อม แรงจูงใจภายในที่อยากเสพยา อยากลองเมื่อลองแล้วจึงเป็นกระบวนการที่ต้องลองซ้ำและติดสารเสพติดในที่สุด และสาเหตุหนึ่งมาจากการขาดการตั้งเป้าหมายในชีวิต

2.2 พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักศึกษา หากพบเห็นให้ดำเนินการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ หรือดำเนินการตามมาตรการที่เหมาะสมแต่ละบุคคล เพราะผลการวิจัยครั้งนี้พบว่านักศึกษาแต่ละคนมีพฤติกรรมแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับประไพศรี ช่อนกลิ่น และคณะ (2531 : บทคัดย่อ) ได้เสนอรูปแบบการแก้ปัญหาการใช้สารเสพติดโดยความร่วมมือระหว่าง 3 สถาบัน คือ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และสถาบันฝ่ายบำบัดรักษา โดยครูเป็นผู้ระบุเลือกพ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักศึกษาที่ใช้สารเสพติด ครูในโรงเรียนและสารวัตรนักศึกษา และเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสำรวจพฤติกรรมของนักศึกษา การสังเกตการณ์ การตรวจร่างกาย และการตรวจทางห้องปฏิบัติการ บันทึกจากระเบียบของคลินิก และกิจกรรมการป้องกันและควบคุมการใช้สารเสพติดในนักศึกษา กิจกรรมการป้องกัน ได้แก่ การให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล เป็นรายกลุ่ม

2.3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดการปัญหาสารเสพติดในวิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด การศึกษาพบว่า สถานศึกษาควรดำเนินการอย่างจริงจัง โดยเฉพาะจากการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ติดยาเสพติดส่วนมาก จะมองว่าครูเคร่งครัดเรื่องระเบียบวินัยมาก แต่จะช่วยเหลือนักศึกษาในปัญหาการเรียน และส่วนตัวปานกลาง-น้อยที่สุด และนักศึกษาทุนคนมี

ปัญหาการเรียน ซึ่งส่วนใหญ่ผู้ให้คำปรึกษาคือเพื่อน แต่นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเลิกใช้ยาเสพติดมากที่สุด คือ ครู-อาจารย์ ซึ่งเป็นจุดที่น่าสนใจว่า นักศึกษาทุกคนที่ติดยาเสพติดหวังพึ่งครู-อาจารย์ เป็นผู้ให้คำปรึกษา และช่วยเหลือในการเลิกยาเสพติดมาก นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังให้เหตุผลประกอบว่า ควรเสริมสร้างกิจกรรมทางวิชาการ การจัดนิทรรศการ การรณรงค์ป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด ตลอดจนการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่ประสบปัญหา หรือกำลังจะประสบปัญหา สนับสนุนการตั้งชมรมต่อต้านยาเสพติด

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ด้านการป้องกัน

- 1) วิทยาลัยควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้ปกครอง นักศึกษา ผู้นำชุมชน ผู้นำภูมิปัญญาท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหายาเสพติด
- 2) วิทยาลัยควรจัดให้นักศึกษาเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการด้านการป้องกัน ด้านการป้องปราม ด้านการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ และด้านการประชาสัมพันธ์
- 3) วิทยาลัยควรจัดให้มีการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ สาธารณสุข ผู้นำชุมชน เพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดในวิทยาลัย

3.1.2 ด้านการป้องปราม

- 1) วิทยาลัยควรจัดให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักศึกษาที่มีพฤติกรรมเสี่ยงติดยาเสพติดอย่างสม่ำเสมอ
- 2) วิทยาลัยควรจัดตั้งอาสาสมัครป้องปรามสารเสพติดเพื่อเฝ้าระวังในลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อน

3.1.3 ด้านการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ

- 1) วิทยาลัยควรจัดให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักศึกษาที่มีพฤติกรรมเสี่ยงติดสารเสพติดอย่างสม่ำเสมอ
- 2) วิทยาลัยควรจัดให้ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้ปกครอง ร่วมกันเฝ้าระวังติดตามนักศึกษาหลังเข้ารับการบำบัดรักษาเพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพ

3) วิทยาลัยควรให้ความช่วยเหลือนักศึกษาที่เข้ารับการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพให้สามารถเรียนจบหลักสูตรได้

3.1.4 ด้านการประชาสัมพันธ์

1) วิทยาลัยควรมีการจัดป้ายนิเทศในชั้นเรียนหรือตามบอร์ดต่าง ๆ ให้ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของสารเสพติด

2) วิทยาลัยควรจัดให้มีนิทรรศการพิษภัยและกฎหมายเกี่ยวกับสารเสพติดในวันสำคัญประจำปี

3) วิทยาลัยควรจัดการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง

4) วิทยาลัยควรมีการประสานงานกับประชาสัมพันธ์จังหวัดเพื่อเผยแพร่แนวทางการปฏิบัติงานแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างสม่ำเสมอ

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรศึกษารูปแบบการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษา
สถาบันครอบครัว สถาบันบำบัดรักษาในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในวิทยาลัย

3.2.2 ควรมีการศึกษารูปแบบประสานงานกลุ่มผู้มีปัญหายาเสพติดระหว่าง
ผู้ปกครอง สถานศึกษา หรือหน่วยงาน แบบเจาะลึก หรือเป็นแบบศึกษารายกรณีเพื่อแก้ไข
ปัญหายาเสพติด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Rajabhat Mahasarakham University